

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/61/EU

ze dne 15. května 2014

o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika zásadním způsobem mění vnitřní trh. Svými inovacemi, rychlostí a přeshraničním dosahem má potenciál posunout integraci vnitřního trhu na novou úroveň. Vizí Unie je digitální ekonomika s udržitelnými ekonomickými a sociálními přínosy, které jsou založeny na moderních on-line službách a rychlém internetovém připojení. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura je základem prakticky všech odvětví moderní a inovativní ekonomiky a má strategický význam pro sociální a územní soudržnost. Všichni občané, jakož i soukromý a veřejný sektor musí proto dostat příležitost být součástí digitální ekonomiky.
- (2) Členské státy, uznávající význam zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení, schválily ambiciózní cíle pro širokopásmový Internet uvedené ve sdělení Komise nazvaném „Digitální agenda pro Evropu – Digitální růst pro Evropu“ („Digitální agenda“), a to konkrétně vybavit do roku 2013 základním širokopásmovým připojením všechny obyvatele Evropy a zajistit, aby do roku 2020 měli všichni obyvatelé Evropy přístup k výrazně rychlejšímu internetu (rychlejší než 30 Mb/s), a aby nejméně polovina domácností v Unii měla internetové připojení rychlejší než 100 Mb/s.
- (3) Vzhledem k rychlému vývoji technologií, exponenciálnímu růstu objemu širokopásmového datového provozu a rostoucí poptávce po elektronických službách by měly být cíle stanovené v Digitální agendě považovány za absolutní minimum a Unie by měla usilovat o ambicióznější cíle v oblasti širokopásmového připojení, aby dosáhla většího růstu, konkurenceschopnosti a produktivity. V souvislosti s přezkumem této směrnice by Komise měla posoudit, zda a jak by tato směrnice mohla přispět k dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 327, 12.11.2013, s. 102.

⁽²⁾ Úř. věst. C 280, 27.9.2013, s. 50.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. května 2014.

- (4) Digitální agenda rovněž upozornila na potřebu opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení na celém území Unie, včetně řádného plánování a koordinace a snižování administrativní zátěže. V této souvislosti jsou zapotřebí značné počáteční investice ze strany členských států, jež by umožnily sdílení fyzické infrastruktury. S ohledem na cíle Digitální agendy a současně při zohlednění významného snížení finančních prostředků určených na širokopásmové připojení v rámci Nástroje pro propojení Evropy vytvořeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013⁽¹⁾, by členské státy měly mít možnost pro účely dosažení cílů této směrnice využívat finančních prostředků Unie dostupných v souladu s platnými unijními předpisy.
- (5) Snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací by rovněž přispělo k dosažení digitalizace veřejného sektoru, což by kromě snížení nákladů na veřejnou správu a zvýšení účinnosti služeb poskytovaných občanům přineslo digitální pákový efekt pro všechna odvětví hospodářství.
- (6) V souvislosti s potřebou opatření na úrovni Unie s cílem zajistit lepší pokrytí širokopásmovým připojením, mimo jiné i snížením nákladů na infrastrukturu vysokorychlostního širokopásmového připojení, jak uvádí závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 13. a 14. prosince 2012, sdělení Komise nazvané „Akt o jednotném trhu II“ zdůrazňuje potřebu dalšího úsilí, aby bylo urychleně dosaženo cílů stanovených v Digitální agendě, mimo jiné řešením problému investic do vysokorychlostních sítí.
- (7) Zavádění pevných i bezdrátových vysokorychlostních sítí elektronických komunikací v celé Unii vyžaduje značné investice, jejichž významnou část představují náklady na stavební práce. Omezením některých nákladných stavebních prací by se zavádění širokopásmového připojení stalo účinnějším.
- (8) Hlavní část těchto nákladů lze přičíst neefektivnosti v procesu zavádění, související s využitím existující pasivní infrastruktury (jako jsou kabelovody, potrubí, šachty, rozvodné skříně, sloupy, stožáry, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce), překážkám souvisejícím s koordinací stavebních prací, těžkopádným správním postupům udělování povolení a překážkám týkajícím se budování sítí uvnitř budov, což má za následek značné finanční překážky, zejména ve venkovských oblastech.
- (9) Opatření, jejichž cílem je zvýšit efektivitu využití existující infrastruktury a snížit náklady a zmenšit překážky při provádění nových stavebních prací, by měla poskytnout významný příspěvek k zajištění rychlého a rozsáhlého budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací za současného zachování účinné hospodářské soutěže, aniž by to mělo nepříznivý dopad na bezpečnost, zabezpečení a bezproblémový provoz existující veřejné infrastruktury.
- (10) Některé členské státy přijaly opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení. Tato opatření jsou však i nadále ojedinělá a roztroušená. Rozšíření těchto opatření v rámci Unie by mohlo výrazně přispět k vytvoření jednotného digitálního trhu. Rozdílné regulační požadavky navíc někdy brání spolupráci podniků veřejných služeb a mohou vytvářet překážky vstupu na trh pro nové provozovatele sítí a nové obchodní příležitosti, což omezuje vývoj vnitřního trhu s využíváním a budováním fyzické infrastruktury pro vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Kromě toho iniciativy na úrovni členských států vždy nezohledňují celkovou situaci, zatímco v zájmu dosažení jednotného a významného výsledku je nutné přijmout opatření v rámci celého procesu zavádění a napříč odvětvími.
- (11) Cílem této směrnice je stanovit určitá minimální práva a povinnosti platné v celé Unii s cílem usnadnit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a meziodvětvovou koordinaci. Při zajištění rovných podmínek by tím neměly být dotčeny stávající osvědčené postupy a opatření přijatá na vnitrostátní a místní úrovni, obsahující podrobnější ustanovení a podmínky, jakož i další opatření doplňující uvedená práva a povinnosti, v souladu se zásadou subsidiarity.
- (12) Pokud jsou s ohledem na zásadu *lex specialis* v platnosti zvláštní regulační opatření v souladu s právem Unie, měla by mít přednost před minimálními právy a povinnostmi stanovenými touto směrnicí. Touto směrnicí by proto

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění nařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

neměl být dotčen regulační rámec Unie pro elektronické komunikace stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾, jakož i směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ⁽³⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ⁽⁴⁾ a směrnici Komise 2002/77/ES ⁽⁵⁾, včetně vnitrostátních opatření přijatých v souladu s tímto regulačním rámcem, jako jsou např. specifická symetrická nebo asymetrická regulační opatření.

- (13) Pro provozovatele sítí elektronických komunikací, zejména nové účastníky na trhu, může být výrazně efektivnější opětovně využít pro účely zavádění sítí elektronických komunikací již existující fyzickou infrastrukturu včetně infrastruktury jiných veřejných služeb, zejména v oblastech, kde vhodná síť elektronických komunikací není k dispozici, nebo tam, kde vybudování nové fyzické infrastruktury nemusí být ekonomicky proveditelné. Synergie napříč odvětvími mohou navíc podstatně snížit potřebu stavebních prací pro budování sítí elektronických komunikací, a tím i společenské a ekologické náklady s nimi spojené, jako je znečištění, škodlivé vlivy a dopravní problémy. Tato směrnice by se proto měla použít nejen na poskytovatele veřejných komunikačních sítí, ale i na jakéhokoli vlastníka nebo držitele práv, přičemž v posledně uvedeném případě aniž jsou tím dotčena vlastnická práva jakékoli třetí strany, na užívání rozsáhlých a všudypřítomných fyzických infrastruktur vhodných pro uložení prvků sítí elektronických komunikací, mezi něž patří např. fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vody a kanalizace a odvodňovacích systémů, vytápění a dopravních služeb.
- (14) Za účelem lepšího budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací na vnitřním trhu by tato směrnice měla stanovit práva pro poskytovatele veřejných komunikačních sítí na přístup k fyzické infrastruktuře bez ohledu na její umístění za spravedlivých a přiměřených podmínek v souladu s obvyklým výkonem vlastnických práv. Povinností umožnit přístup k fyzické infrastruktuře by neměla být dotčena práva vlastníka půdy nebo budovy, na níž nebo v níž je infrastruktura umístěna.
- (15) Vzhledem k nízké diferenciaci může být ve fyzických zařízeních sítě často uložena široká škála prvků sítí elektronických komunikací současně, včetně těch, které jsou schopny poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 30 Mb/s v souladu se zásadou technologické neutrality, a to bez vlivu na hlavní poskytovanou službu a s minimálními náklady na přizpůsobení. Fyzickou infrastrukturu, která je určena pouze k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním prvkem sítě, –jako v případě nenasvícených optických vláken, lze proto v zásadě využít k uložení kabelů nebo vybavení elektronických komunikací nebo jakéhokoli jiného prvku sítí elektronických komunikací, bez ohledu na její skutečné využití nebo její vlastnictví, pokud nevzniknou žádné obavy ohledně bezpečnosti ani nedojde k újmě na budoucích obchodních zájmech vlastníka infrastruktury. Fyzickou infrastrukturu veřejných komunikačních sítí lze také v zásadě využít k uložení prvků jiných sítí, a členské státy se proto mohou rozhodnout uplatnit ve vhodných případech zásadu vzájemnosti a umožnit provozovatelům veřejných komunikačních sítí, aby nabízeli přístup ke svým sítím pro účely budování jiných sítí. Aniž je dotčeno sledování specifického obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měly by být podporovány synergie mezi provozovateli sítí, aby současně přispívali k dosažení cílů Digitální agendy.
- (16) I když by touto směrnicí nemělo být dotčeno jakékoli specifické ochranné opatření potřebné k zajištění bezpečnosti a lidského zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména v rámci kritické infrastruktury, a k zajištění toho, že nebude dotčena hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě, zejména u sítí pro zásobování vodou určenou k lidské spotřebě, obecná pravidla ve vnitrostátních právních předpisech zakazující provozovatelům sítě sjednávat přístup k fyzické infrastruktuře ze strany poskytovatelů sítí elektronických komunikací by mohla bránit vytvoření trhu s přístupem k fyzické infrastruktuře. Taková obecná pravidla by proto měla být zrušena. Opatřeními stanovenými touto směrnicí by současně neměla být dotčena možnost, aby členské státy zatraktivněly poskytování přístupu k infrastruktuře provozovateli veřejných služeb tím, že příjmy plynoucí z této služby v souladu s platnými právními předpisy Unie vyloučí ze základu pro výpočet sazeb pro koncové uživatele u jejich hlavní činnosti nebo činností.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

⁽⁵⁾ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21).

- (17) Provozovatel sítě může z objektivních důvodů odepřít přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura zejména nemusí být technicky vhodná s ohledem na konkrétní okolnosti týkající se infrastruktury, pro které byl vyžádán přístup; jako je momentální nedostatek prostoru, nebo kvůli budoucím potřebám prostoru, které jsou dostatečně prokázány např. prostřednictvím veřejně dostupných investičních plánů. Podobně by za určitých okolností mohlo sdílení infrastruktury ohrozit bezpečnost nebo veřejné zdraví, integritu a bezpečnost sítě, mimo jiné v rámci kritické infrastruktury, nebo poskytování služeb, které jsou prostřednictvím téže infrastruktury primárně zajišťovány. Dále, pokud provozovatel sítě již poskytuje velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře sítě, která by splňovala potřeby žadatele o přístup, může mít přístup k uvedené fyzické infrastruktuře negativní hospodářský dopad na její obchodní model a investiční pobídky a může mít za následek i neefektivní zdvojování prvků sítě. Současně v případě povinností přístupu k fyzické infrastruktuře uložených v souladu s regulačním rámcem Unie v oblasti elektronických komunikací, jako jsou povinnosti uložené podnikům s významnou tržní silou, by se na ně již vztahovaly specifické regulační povinnosti, které by touto směrnici neměly být dotčeny.
- (18) Požádají-li podniky zajišťující nebo oprávněně zajišťovat veřejné komunikační sítě o přístup ve specifikované oblasti, provozovatelé sítí by měli předložit nabídku sdíleného využívání svých zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně ceny, pokud není přístup odepřen z objektivních důvodů. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup udělen, ovlivnit několik faktorů, mezi něž patří dodatečné náklady na údržbu a úpravy, preventivní ochranná opatření, která mají být přijata k omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost, zabezpečení a integritu sítě, specifická ujednání o odpovědnosti v případě škody, využití jakékoli veřejné dotace udělené na vybudování infrastruktury, včetně konkrétních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátními právními předpisy v souladu s právními předpisy Unie, schopnost zajistit či poskytnout kapacitu infrastruktury za účelem splnění či zajištění závazků veřejné služby, případně omezení vyplývající z ustanovení vnitrostátních právních předpisů, jejichž cílem je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo veřejné bezpečnosti nebo dodržení městských a venkovských územních plánů.
- (19) V případě neshody během obchodního jednání o technických a obchodních podmínkách by každá ze stran měla mít možnost obrátit se na příslušný vnitrostátní orgán pro řešení sporů, jenž stranám uloží řešení, aby se zamezilo neodůvodněnému odepření ujednání nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při stanovení cen za poskytnutí přístupu by orgán pro řešení sporů měl zajistit, aby poskytovatel přístupu měl přiměřenou možnost náhrady svých nákladů vzniklých při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře, při zohlednění zvláštních vnitrostátních podmínek a všech cenových struktur zavedených za účelem poskytnutí přiměřené možnosti náhrady nákladů s ohledem na prostředky právní ochrany již dříve uložené vnitrostátními regulačními orgány. Orgán pro řešení sporů by přitom měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu na obchodní plán poskytovatele přístupu, včetně investic, jež poskytovatel přístupu, který byl o přístup požádán, vynaložil, a to zejména investic uskutečněných do fyzické infrastruktury, o přístup k níž bylo požádáno. V konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře poskytovatelů veřejných komunikačních sítí mohou investice do takové infrastruktury přímo přispět k dosažení cílů Digitální agendy a hospodářská soutěž na navazujících trzích může být ovlivněna parazitováním. Jakákoli povinnost přístupu by proto měla plně zohledňovat ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu, časového harmonogramu návratnosti investic, vlivu, který má přístup na hospodářskou soutěž na navazujících trzích a v důsledku toho na ceny a na návratnost investice, odpisů aktiv sítě v době žádosti o přístup, obchodních důvodů podporujících investice, zejména do fyzické infrastruktury užívané k poskytování vysokorychlostních služeb elektronických komunikací a možnosti souběžného zavádění infrastruktury, jež je předběžně nabídnuta žadateli o přístup.
- (20) V zájmu efektivního plánování budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací a zajištění co nejefektivnějšího využití existujících infrastruktur vhodných k zavádění sítí elektronických komunikací by podniky zajišťující nebo oprávněně zajišťovat veřejné komunikační sítě měly mít přístup k minimálním informacím o fyzické infrastruktuře dostupné v oblasti budování. Tyto minimální informace by měly umožňovat posouzení potenciálu, pokud jde o využití existující infrastruktury v určité oblasti, jakož i snížení škody na jakékoli existující fyzické infrastruktuře. S ohledem na počet zúčastněných stran a v zájmu usnadnění přístupu k těmto informacím, a to i napříč odvětvími a přes hranice, by uvedené minimální informace měly být zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa. Toto jednotné informační místo by mělo umožnit přístup k minimálním informacím, které jsou již k dispozici v elektronické podobě, s dodržением omezení zajišťujících bezpečnost a integritu sítí, zejména v rámci kritické infrastruktury, nebo chránících legitimní provozní a obchodní tajemství.
- (21) Aniž by tato směrnice ukládala členským státům jakékoliv nové povinnosti v oblasti mapování, měly by směrnice stanovit, že minimální informace, které orgány veřejné správy již shromáždily a jež jsou k dispozici v elektronické

podobě na základě vnitrostátních iniciativ i právních předpisů Unie, jako je např. směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES⁽¹⁾, by měly být zpřístupněny, například prostřednictvím hypertextového odkazu, jednotnému informačnímu místu. Tím by byl umožněn koordinovaný přístup k informacím o fyzické infrastruktuře pro poskytovatele sítí elektronických komunikací a zároveň zajistit bezpečnost a integritu veškerých takových informací, zejména pokud jde o kritickou infrastrukturu jednotlivých států. Zpřístupňováním takových informací by neměly být dotčeny požadavky na transparentnost, které již platí pro opakované použití informací veřejného sektoru na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES⁽²⁾. Pokud informace, které jsou veřejnému sektoru k dispozici, nezajišťují adekvátní znalost existující fyzické infrastruktury určitého typu nebo v určité oblasti, provozovatelé sítí by měli informace zpřístupnit podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné komunikační sítě.

- (22) Nejsou-li minimální informace k dispozici prostřednictvím jednotného informačního místa, měla by být přesto zajištěna možnost, aby si podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné komunikační sítě takové specifické informace přímo vyžádaly od kteréhokoli provozovatele sítě v dané oblasti. Kromě toho, pokud je žádost přiměřená, zejména je-li to třeba s ohledem na možnost sdílení existující fyzické infrastruktury nebo na koordinaci stavebních prací, podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné komunikační sítě by měly dostat možnost provést průzkum na místě a vyžádat si informace o plánovaných stavebních pracích za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek, aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá s cílem zajistit bezpečnost a integritu sítě, jakož i chránit důvěrnost a provozní a obchodní tajemství. Měla by být podporována zvýšená transparentnost plánovaných stavebních prací ze strany samotných provozovatelů sítí nebo prostřednictvím jednotných informačních míst, zejména v oblastech, kde je nejužitečnější, a to přesměrováním oprávněných provozovatelů k takovým informacím, kdykoli jsou k dispozici.
- (23) Pokud dojde v souvislosti s přístupem k informacím o fyzické infrastruktuře s ohledem na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací ke sporům, příslušný orgán pro řešení sporů by měl mít pravomoc k jejich vyřešení formou závazného rozhodnutí. Rozhodnutími tohoto orgánu by v každém případě neměla být dotčena možnost kterékoli strany obrátit se na soud.
- (24) Koordinace stavebních prací týkajících se fyzické infrastruktury může zajistit značné úspory a minimalizovat zátěž pro oblast dotčenou budováním nových sítí elektronických komunikací. Z tohoto důvodu by měla být zakázána regulační omezení, která stanoví obecný zákaz jednání mezi provozovateli sítí s cílem koordinovat takové práce za účelem budování mimo jiné vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. V případě stavebních prací, které nejsou financovány z veřejných prostředků, by touto směrnicí nemělo být dotčeno právo zúčastněných stran uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným časovým rámcem.
- (25) Stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků by měly vést k maximalizaci pozitivního společného výsledku využitím pozitivních externalit takových prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí při sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury za účelem budování sítí elektronických komunikací. Provozovatel sítě provádějící přímo nebo nepřímo, např. prostřednictvím subdodavatele, dotčené stavební práce by měl včasným a přiměřeným žádostem o koordinaci budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, zajišťující například pokrytí možných dodatečných nákladů, včetně nákladů z prodloužení, a minimalizaci změn původních plánů, vyhovět za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, čímž by neměl být nepříznivě dotčen hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků. Aniž jsou dotčena příslušná pravidla pro státní podporu, měly by mít členské státy možnost stanovit další pravidla pro rozdělení nákladů spojených s koordinovaným budováním. Měly by být k dispozici zvláštní postupy k zajištění rychlého řešení sporů týkajících se vyjednávání uvedených dohod o koordinaci, a to za přiměřených, spravedlivých a nediskriminačních podmínek. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro sítě elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí, aby vyhověly budoucí poptávce po fyzické infrastruktuře a maximalizovaly hodnotu stavebních prací, nebo přijmout opatření zahrnující podobná práva na koordinaci stavebních prací pro provozovatele jiných druhů sítí, například pro plyn nebo elektřinu.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

- (26) Při budování sítí elektronických komunikací nebo nových síťových prvků může být za účelem ochrany obecných zájmů členských států a Unie nezbytná řada různých povolení, včetně stavebního povolení, územního plánu, povolení z hlediska životního prostředí a jiných povolení. Počet povolení nutných pro budování různých typů sítí elektronických komunikací a místní charakter budování může vyústit v uplatnění řady postupů a podmínek. Při zachování práva každého příslušného orgánu na účast a uchování svých rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity by veškeré relevantní informace o postupech a obecných podmínkách týkajících se stavebních prací měly být dostupné prostřednictvím jednotného informačního místa. To by mohlo snížit složitost a zvýšit efektivitu a transparentnost, zejména pro nové subjekty na trhu nebo menší subjekty, které neprovádějí činnost v dané oblasti. Členské státy by navíc měly mít možnost stanovit právo podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné komunikační sítě předložit svou žádost o povolení prostřednictvím jednotného kontaktního místa.
- (27) Členské státy by měly zajistit, aby rozhodnutí o povolení nebo zamítnutí žádosti o povolení týkající se budování sítí elektronických komunikací nebo nových síťových prvků byla v každém případě poskytnuta k dispozici nejpozději do čtyř měsíců, aniž jsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení platné pro postup udělování povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie, aby se zajistilo, že postupy udělování povolení nepůsobí jako překážky investic a že nemají nepříznivý vliv na vnitřní trh. Takové rozhodnutí může být v souladu s platnými právními předpisy implicitní nebo explicitní. Členské státy by případně měly stanovit právo poskytovatelů, kteří utrpěli škodu z prodlení způsobenou některým příslušným orgánem, udělit povolení v rámci platných lhůt za účelem získání náhrady.
- (28) Aby se zajistilo, že tyto postupy pro udělování povolení budou dokončeny v přiměřené lhůtě, členské státy by mohly zvážit stanovení několika ochranných opatření, jako je např. implicitní schválení, nebo přijmout opatření zjednodušující postupy udělování povolení mimo jiné snížením počtu povolení nutných pro budování sítí elektronických komunikací nebo vynětím určitých kategorií stavebních prací malého rozsahu nebo standardizovaných stavebních prací z udělování povolení. Orgány na celostátní, regionální nebo místní úrovni by měly každé odmítnutí takového povolení v rámci jejich pravomoci odůvodnit na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií a podmínek. Tím by neměla být dotčena jakákoli opatření přijatá členskými státy vyjímající některé prvky sítí elektronických komunikací, pasivní či aktivní, z udělování povolení.
- (29) Dosažení cílů Digitální agendy vyžaduje, aby se zavádění infrastruktury přiblížilo prostorám koncových uživatelů, přičemž bude plně respektována zásada proporcionality, pokud jde o jakákoli omezení vlastnických práv z hlediska sledovaného obecného zájmu. Mělo by být usnadněno vybudování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací až ke koncovým uživatelům a zároveň zajištěna technologická neutralita, zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury uvnitř budovy, připravené pro vysokorychlostní připojení. S ohledem na skutečnost, že náklady na zástavbu minichráničků během výstavby budovy jsou relativně nízké, zatímco dovybavení budov vysokorychlostní infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na budování vysokorychlostní sítě, měly by být všechny nové nebo podstatně renovované budovy vybaveny fyzickou infrastrukturou umožňující připojení koncových uživatelů k vysokorychlostním sítím. V zájmu zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací by nové a podstatně renovované vícebytové budovy měly být vybaveny přístupovým bodem, jehož prostřednictvím může poskytovatel získat přístup k infrastruktuře uvnitř budovy. Developéři budov by navíc měli zajistit vytvoření prázdných kabelovodů vedoucích z každého bytu do přístupového bodu umístěného ve vícebytové budově nebo mimo ni. Mohou se vyskytnout případy, jako jsou nové budovy s jedním bytem nebo významné renovace v izolovaných oblastech, kdy je perspektiva vysokorychlostního připojení z objektivních důvodů považována za příliš vzdálenou na to, aby odůvodnila vybavení budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení, nebo přístupovým bodem, nebo kdy by takové vybavení budov bylo nepřiměřené z ekonomických důvodů nebo z důvodu ochrany městského dědictví či životního prostředí, jako v případě zvláštních kategorií památek.
- (30) S cílem pomoci potenciálním kupujícím a nájemcům při určování budov, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení, a které tudíž mají značný potenciál úspory nákladů, a s cílem prosazovat vysokorychlostní připravenost budov by členské státy měly mít možnost vyvinout dobrovolné označení „připraveno pro širokopásmové připojení“ pro budovy vybavené takovou infrastrukturou a přístupovým bodem v souladu s touto směrnicí.
- (31) Když poskytovatelé veřejných komunikačních sítí budují vysokorychlostní sítě elektronických komunikací v určité oblasti, lze dosáhnout výrazných úspor z rozsahu, pokud mohou ukončit svou síť v přístupovém bodě budovy bez ohledu na to, zda účastník v té době vyjádřil výslovný zájem o uvedenou službu, avšak pod podmínkou, že je minimalizován dopad na soukromé vlastnictví, s využitím existující fyzické infrastruktury a s uvedením dotčené oblasti do původního stavu. Je-li síť ukončena v přístupovém bodě, připojení dalších zákazníků je možné za podstatně nižších nákladů, zejména prostřednictvím přístupu k vertikálnímu segmentu uvnitř budovy, připravenému pro vysokorychlostní připojení, pokud již existuje. Uvedeného cíle lze stejně tak dosáhnout v případě, kdy

je budova sama již vybavena vysokorychlostní sítí elektronických komunikací, k níž mají za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup všichni poskytovatelé veřejných komunikačních sítí, kteří mají v dané budově aktivního účastníka služeb. To může nastat zejména v členských státech, které přijaly opatření na základě článku 12 směrnice 2002/21/ES.

- (32) Nové budovy měly být vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení, a v případě vícebytových budov přístupovým bodem- Členské státy by k dosažení tohoto cíle měly mít možnost jisté flexibility. V tomto ohledu není cílem této směrnice harmonizace pravidel v oblasti souvisejících nákladů, včetně úhrady nákladů na vybavení budov fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení, a přístupovým bodem.
- (33) Vzhledem ke společenským přínosům digitálního začlenění a k ekonomické logice budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, pokud neexistuje pasivní ani aktivní infrastruktura připravená pro vysokorychlostní připojení, která obsluhuje prostory koncových uživatelů, ani alternativy k poskytnutí vysokorychlostních sítí elektronických komunikací účastníkovi, měl by mít jakýkoli poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo ukončit svou síť na vlastní náklady v soukromých prostorech v případě, že dopad na soukromý majetek je minimalizovaný, např. opětovným využitím existující fyzické infrastruktury dostupné v budově, je-li to možné, nebo uvedením dotčených oblastí do původního stavu.
- (34) V souladu se zásadou subsidiarity by touto směrnicí neměla být dotčena možnost, aby členské státy přidělily regulační úkoly v něm stanovené orgánům, jež jsou nejvíce způsobilé je plnit v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a s požadavky stanovenými touto směrnicí.
- (35) Určený vnitrostátní orgán pro řešení sporů by měl zajistit nestrannost a nezávislost vůči zúčastněným stranám a měl by mít odpovídající pravomoci a zdroje.
- (36) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce pro případ nedodržení vnitrostátních opatření přijatých na základě této směrnice.
- (37) Aby byla zajištěna efektivita jednotných informačních míst stanovených touto směrnicí, členské státy by měly zajistit, aby v daném jednotném informačním místě, v němž lze zajistit zvýšenou efektivitu s ohledem na přidělené úkoly, mimo jiné i v rámci místního katastru nemovitostí, byly k dispozici dostatečné zdroje a příslušné informace o konkrétní oblasti s optimální mírou agregace. Se záměrem vycházet z existujících struktur a maximalizovat přínosy pro koncové uživatele by proto členské státy mohly zvážit možné synergie a úspory z rozsahu činnosti s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ⁽¹⁾.
- (38) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnit budování fyzické infrastruktury vhodné pro vysokorychlostní sítě elektronických komunikací v celé Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodů jejich rozsahu či účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (39) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména v Listině základních práv Evropské unie, zejména právo na soukromí a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, právo na vlastnictví a právo na účinnou právní ochranu. Členské státy musí tuto směrnici uplatňovat v souladu s těmito právy a zásadami,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem této směrnice je usnadnit a podnítit zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací podporou společného využívání existující fyzické infrastruktury a usnadněním efektivnějšího budování nové fyzické infrastruktury, aby bylo možné tyto sítě zavádět s nižšími náklady.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36).

2. Tato směrnice stanoví minimální požadavky týkající se stavebních prací a fyzické infrastruktury s cílem sblížit některé aspekty právních a správních předpisů členských států v těchto oblastech.
3. Členské státy mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právními předpisy Unie, které jsou přísnější než minimální požadavky stanovené touto směrnicí s cílem lépe dosáhnout cíle uvedeného v odstavci 1.
4. Pokud jsou ustanovení této směrnice v rozporu s ustanoveními směrnic 2002/21/ES, 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES nebo 2002/77/ES, použijí se příslušná ustanovení uvedených směrnic.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici 2002/21/ES.

Použijí se rovněž tyto definice:

- 1) „provozovatelem sítě“ se rozumí podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné komunikační sítě, jakož i podnik, který zajišťuje fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování:
 - a) služeb výroby, přepravy nebo distribuce
 - i) plynu,
 - ii) elektrické energie včetně veřejného osvětlení,
 - iii) vytápění,
 - iv) vody včetně odstraňování nebo čištění odpadních a kanalizačních vod, a odvodňovacích systémů,
 - b) dopravních služeb včetně železnic, silnic, přístavů a letišť;
- 2) „fyzickou infrastrukturou“ se rozumí jakýkoli prvek sítě, který je určen k uložení jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě, jako jsou potrubí, stožáry, kabelovody, inspekční komory, vstupní šachty, rozvodné skříně, budovy nebo vstupy do budov, antény, věže a sloupy; kabely, včetně nenasvícených optických vláken, jakož i prvky sítí používané v současné době k poskytování vody určené k lidské spotřebě podle definice uvedené v čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 98/83/ES ⁽¹⁾ nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu této směrnice;
- 3) „vysokorychlostní sítě elektronických komunikací“ se rozumí síť elektronických komunikací, jež je schopna poskytovat služby širokopásmového připojení o rychlosti alespoň 30 Mb/s;
- 4) „stavebními pracemi“ se rozumí každý výsledek stavebních nebo stavebně inženýrských prací jako celek, který je sám o sobě dostačující, aby plnil hospodářskou nebo technickou funkci, a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;
- 5) „subjektem veřejného sektoru“ se rozumí státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;
- 6) „veřejnoprávními subjekty“ se rozumějí subjekty se všemi těmito vlastnostmi:
 - a) jsou založeny za zvláštním účelem spočívajícím v uspokojování potřeb obecného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu;
 - b) mají právní subjektivitu a
 - c) jsou financovány zcela nebo převážně státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhají řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo je v jejich správním, řídicím nebo dozorčím orgánu více než polovina členů jmenována státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty;
- 7) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy“ se rozumí fyzická infrastruktura nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve spoluvlastnictví, určené k uložení kabelových nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat služby elektronických komunikací a propojovat přístupový bod budovy s koncovým bodem sítě;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

- 8) „fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení“ se rozumí fyzická infrastruktura uvnitř budovy, určená k uložení prvků či umožnění poskytnutí vysokorychlostních sítí elektronických komunikací;
- 9) „významnou renovací“ se rozumí stavební nebo stavebně inženýrské práce v místě koncového uživatele, které zahrnují strukturální změny celé fyzické infrastruktury uvnitř budovy nebo její značné části a vyžadují stavební povolení;
- 10) „povolením“ se rozumí explicitní nebo implicitní rozhodnutí příslušného orgánu v návaznosti na jakýkoli postup, v jehož rámci je určitý podnik povinen učinit kroky umožňující legální provedení stavebních nebo stavebně inženýrských prací;
- 11) „přístupovým bodem“ se rozumí fyzický bod umístěný uvnitř budovy či mimo ni přístupný pro podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné komunikační sítě, jehož prostřednictvím je umožněno připojení k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy, připravené pro vysokorychlostní připojení.

Článek 3

Přístup k existující fyzické infrastruktuře

1. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel sítě měl právo nabízet podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat sítě elektronických komunikací přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Členské státy mohou naproti tomu stanovit právo provozovatelů veřejných komunikačních sítí nabízet přístup k jejich fyzické infrastruktuře pro účely budování jiných sítí než sítí elektronických komunikací.

2. Členské státy zajistí, aby na základě písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě měl každý provozovatel sítě povinnost vyhovět všem přiměřeným žádostem o přístup ke své fyzické infrastruktuře pro účely budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, a to za spravedlivých a přiměřených podmínek včetně ceny. Taková písemná žádost specifikuje prvky projektu, pro něž se požaduje přístup, včetně konkrétního časového rámce.

3. Členské státy vyžadují, aby každé odepření přístupu bylo založeno na objektivních, transparentních a přiměřených kritériích, jako jsou:

- a) technická vhodnost fyzické infrastruktury, k níž bylo požádáno o přístup, pro uložení jakéhokoli prvku vysokorychlostních sítí elektronických komunikací podle odstavce 2;
- b) dostupnost prostoru k uložení prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací podle odstavce 2, včetně budoucích potřeb provozovatele sítě ohledně prostoru, které jsou dostatečně prokázány;
- c) otázky týkající se bezpečnosti a veřejného zdraví;
- d) integrity a bezpečnost kterékoli sítě, zejména kritické infrastruktury jednotlivých států;
- e) riziko závažné interference plánovaných služeb elektronických komunikací s poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury;
- f) dostupnost použitelných alternativních prostředků pro velkoobchodní přístup k fyzické infrastruktuře sítě poskytnutých provozovatelem sítě a vhodných k poskytování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací za předpokladu, že tento přístup je nabízen za spravedlivých a přiměřených podmínek;

Členské státy zajistí, aby provozovatel sítě uvedl důvody zamítnutí do dvou měsíců ode dne přijetí úplné žádosti o přístup.

4. V případě, kdy byl odepřen přístup nebo kdy do dvou měsíců od data obdržení žádosti o přístup nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách včetně ceny, členské státy zajistí, aby kterákoli ze stran byla oprávněna předložit věc příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů.

5. Členské státy vyžadují, aby vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 4 vydal, s řádným ohledem na zásadu proporcionality, závazné rozhodnutí ve věci sporu zahájeného podle odstavce 4, včetně stanovení spravedlivých a přiměřených podmínek i cen, je-li to na místě.

Vnitrostátní orgán pro řešení sporů vyřeší spor v nejkratší možné době a v každém případě do čtyř měsíců ode dne přijetí úplné žádosti s výjimkou mimořádných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli ze stran předložit věc soudu.

Týká-li se spor přístupu k infrastruktuře poskytovatele sítě elektronických komunikací a je-li vnitrostátní orgán pro řešení sporů vnitrostátním regulačním orgánem, zohlední případně cíle stanovené v článku 8 směrnice 2002/21/ES. Jakákoli cena stanovená orgánem pro řešení sporů zajistí, aby poskytovatel přístupu měl přiměřenou možnost náhrady svých nákladů a zohlední dopad požadovaného přístupu na obchodní plán poskytovatele přístupu, včetně investic realizovaných provozovatelem sítě, který byl o přístup požádán, zejména do fyzických infrastruktur využívaných k poskytování vysokorychlostních služeb elektronických komunikací.

6. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka fyzické infrastruktury v případě, že provozovatel sítě není jejím vlastníkem, ani vlastnické právo jakékoliv třetí strany, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci soukromých nemovitostí.

Článek 4

Transparentnost ve vztahu k fyzické infrastruktuře

1. Pro účely žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v souladu s čl. 3 odst. 2 členské státy zajistí, aby každý podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné komunikační sítě měl na vyžádání právo na přístup k následujícímu souboru minimálních informací o existující fyzické infrastruktuře kteréhokoli provozovatele sítě:

- a) umístění a trasování;
- b) druh a současné využití infrastruktury a
- c) kontaktní místo.

Členské státy zajistí, aby podnik žádající o přístup specifikoval oblast, v níž plánuje budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

Členské státy mohou umožnit přístup k minimálním informacím, které mají být omezeny, pouze je-li to považováno za nutné v zájmu bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, důvěrnosti nebo provozního či obchodního tajemství.

2. Členské státy mohou požadovat, aby každý subjekt veřejného sektoru, jenž je na základě svých úkolů držitelem částí minimálních informací uvedených v odstavci 1 a týkajících se fyzické infrastruktury provozovatele sítě v elektronické podobě, zpřístupnil tyto části informací elektronickými prostředky prostřednictvím jednotného informačního místa do 1. ledna 2017, a členské státy po takových subjektech veřejného sektoru požadují, aby je na požádání zpřístupnily podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné komunikační sítě, aniž jsou dotčena omezení podle odstavce 1. Veškeré aktualizace těchto informací a jakékoli nové prvky minimálních informací uvedených v odstavci 1, které subjekt veřejného sektoru obdrží, se zpřístupní jednotnému informačnímu místu do dvou měsíců ode dne jejich přijetí. Je-li třeba zaručit spolehlivost poskytnutých informací, lze tuto lhůtu prodloužit maximálně o jeden měsíc.

3. Minimální informace, které jsou zpřístupněny jednotnému informačnímu místu podle odstavce 2, se prostřednictvím jednotného informačního místa neprodleně zpřístupní v elektronické podobě za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Členské státy zajistí, aby byl přístup k minimálním informacím podle tohoto odstavce prostřednictvím jednotného informačního místa umožněn do 1. ledna 2017.

4. Nejsou-li minimální informace uvedené v odstavci 1 k dispozici prostřednictvím jednotného informačního místa, členské státy vyžadují, aby provozovatelé sítí tyto informace zpřístupnili na základě konkrétní písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě. V této žádosti se specifikuje oblast, v níž je plánováno budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Přístup k informacím se poskytne do dvou měsíců od obdržení písemné žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena příslušná omezení podle odstavce 1.

5. Na základě konkrétní písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě členské státy vyžadují, aby provozovatelé sítí vyhověli přiměřeným žádostem o průzkum na místě týkajícím se konkrétních prvků jejich fyzické infrastruktury. V této žádosti se specifikují prvky sítě dotčené v souvislosti s budováním prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Průzkum na místě týkající se specifikovaných prvků sítě se povolí do jednoho měsíce od data obdržení písemné žádosti za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aniž jsou dotčena příslušná omezení podle odstavce 1.

6. Členské státy zajistí, aby v případě sporu vzniklého v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v tomto článku měla kterákoli strana právo obrátit se ve věci sporu na vnitrostátní orgán pro řešení sporů. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, s výjimkou mimořádných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli ze stran předložit věc soudu.

7. Členské státy mohou stanovit výjimky z povinností stanovených v odstavcích 1 až 5 v případě existujících fyzických infrastruktur, které se nepovažují za technicky vhodné pro budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, nebo v případě kritické infrastruktury jednotlivých států. Tyto výjimky musí být v tomto ohledu řádně odůvodněné. Zúčastněným stranám musí být poskytnuta příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům výjimek. Každá taková výjimka se musí oznámit Komisi.

8. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné komunikační sítě, které obdrží přístup k informacím podle tohoto článku, přijaly vhodná opatření pro zajištění zachování důvěrnosti a provozního a obchodního tajemství.

Článek 5

Koordinace stavebních prací

1. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel sítě měl právo sjednávat dohody o koordinaci stavebních prací s podniky zajišťujícími nebo oprávněnými zajišťovat sítě elektronických komunikací s cílem budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

2. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel sítě provádějící přímo nebo nepřímo stavební práce zcela nebo částečně financované z veřejných prostředků vyhověl všem přiměřeným žádostem podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné komunikační sítě o koordinaci stavebních prací s cílem budování prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, a to za transparentních a nediskriminačních podmínek. Těmto žádostem se vyhová, pokud:

- a) si to nevyžádá žádné dodatečné náklady, mimo jiné z důvodu dalšího prodloužení, pro původně plánované stavební práce;
- b) to nebrání kontrole nad koordinací prací a
- c) je žádost o koordinaci podána co nejdříve a v každém případě nejpozději jeden měsíc před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení.

Členské státy mohou stanovit pravidla pro rozdělení nákladů souvisejících s koordinací stavebních prací.

3. Pokud není dohody o koordinaci stavebních prací podle odstavce 2 dosaženo do jednoho měsíce od obdržení formální žádosti o jednání, členské státy zajistí, aby kterákoli ze stran měla právo předložit věc příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci 3 vydal, s řádným ohledem na zásadu proporcionality, rozhodnutí k vyřešení sporu zahájeného podle odstavce 3, včetně stanovení spravedlivých a nediskriminačních podmínek a poplatků, je-li to na místě.

Vnitrostátní orgán pro řešení sporů vyřeší spor v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců ode dne přijetí úplné žádosti, s výjimkou mimořádných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli ze stran předložit věc soudu.

5. Členské státy mohou stanovit výjimky z povinností uvedených v tomto článku pro stavební práce malého významu, pokud jde o hodnotu, velikost či trvání, nebo v případě kritické národní infrastruktury. Tyto výjimky musí být v tomto ohledu řádně odůvodněné. Zúčastněným stranám se poskytne příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům výjimek. Každá taková výjimka se oznámí Komisi.

Článek 6

Transparentnost ve vztahu k plánovaným stavebním pracem

1. V zájmu sjednávání dohod o koordinaci stavebních prací uvedených v článku 5 členské státy vyžadují, aby kterýkoli provozovatel sítě na základě konkrétní písemné žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě zpřístupnil následující minimální informace o probíhajících nebo plánovaných stavebních pracích týkajících se jeho fyzické infrastruktury, pro něž bylo buď uděleno povolení, nebo povolovací řízení probíhá, nebo se první žádost příslušným orgánům o udělení povolení plánuje v následujících šesti měsících:

- a) umístění a druh prací;
- b) dotčené prvky sítě;
- c) předpokládaný termín zahájení prací a doba jejich trvání a
- d) kontaktní místo.

V žádosti podniku zajišťujícího nebo oprávněného zajišťovat veřejné komunikační sítě se specifikuje oblast, v níž je plánováno budování prvků vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Provozovatelé sítí do dvou týdnů od data obdržení písemné žádosti poskytnou požadované informace za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Členské státy mohou umožnit přístup k minimálním informacím, které mají být omezeny, pouze je-li to považováno za nutné v zájmu bezpečnosti a integrity sítí, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti, důvěrnosti nebo provozního a obchodního tajemství.

2. Provozovatel sítě může žádost podle odstavce 1 zamítnout, pokud:

a) požadované informace zveřejnil v elektronické podobě, nebo

b) je přístup k těmto informacím zajištěn prostřednictvím jednotného informačního místa.

3. Členské státy zajistí, aby provozovatel sítě zpřístupnil požadované minimální informace uvedené v odstavci 1 prostřednictvím jednotného informačního místa.

4. Členské státy zajistí, aby v případě sporu vzniklého v souvislosti s právy a povinnostmi stanovenými v tomto článku měla kterákoli strana právo obrátit se ve věci sporu na vnitrostátní orgán pro řešení sporů. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, s výjimkou mimořádných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli ze stran předložit věc soudu.

5. Členské státy mohou stanovit výjimky z povinností stanovených v tomto článku pro stavební práce nevýznamné hodnoty nebo v případě kritické infrastruktury jednotlivých států. Tyto výjimky se řádně odůvodní. Zúčastněným stranám se poskytne příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům výjimek. Každá taková výjimka se oznámí Komisi.

Článek 7

Postup udělování povolení

1. Členské státy zajistí, aby všechny příslušné informace týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení pro stavební práce nezbytné pro účely budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, včetně jakýchkoli informací týkajících se výjimek platných pro tyto prvky, pokud jde o některá nebo veškerá povolení požadovaná podle vnitrostátních právních předpisů byly přístupné prostřednictvím jednotného informačního místa.

2. Členské státy mohou stanovit, že každý podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné komunikační sítě má právo předkládat elektronickými prostředky a prostřednictvím jednotného informačního místa žádosti o povolení požadovaná pro stavební práce, která jsou nezbytná za účelem budování prvků vysokorychlostních sítí elektronických komunikací.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že aniž jsou dotčeny jiné konkrétní lhůty nebo povinnosti stanovené k zajištění řádného průběhu řízení nebo odvolacího řízení, platné pro postupy související s udělováním povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie, příslušné orgány povolení udělí či zamítnou do čtyř měsíců ode dne přijetí úplné žádosti. Členské státy mohou stanovit, že tuto lhůtu lze ve výjimečných a řádně odůvodněných případech prodloužit. Jakékoliv prodloužení bude co nejkratší, aby bylo možné povolení udělit či zamítnout. Každé odmítnutí musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

4. Členské státy mohou zajistit, aby každý podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné komunikační sítě, kterému v důsledku nedodržení lhůt platných podle odstavce 3 vznikla škoda, měl právo na náhradu škody v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 8

Fyzická infrastruktura uvnitř budovy

1. Členské státy zajistí, aby všechny nově postavené budovy pro něž byla žádost o stavební povolení podána po 31. prosinci 2016, byly v místě koncového uživatele, včetně prvků těchto budov ve spoluvlastnictví, vybaveny fyzickou infrastrukturou uvnitř budovy, připravenou pro vysokorychlostní připojení, až do koncových bodů sítě. Stejná povinnost platí v případě významné renovace, pro niž byla žádost o stavební povolení podána po 31. prosinci 2016.

2. Členské státy zajistí, aby všechny nově postavené vícebytové budovy, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po 31. prosinci 2016, byly vybaveny přístupovým bodem. Stejná povinnost platí v případě významné renovace týkající se vícebytových budov, pro něž byla žádost o stavební povolení podána po 31. prosinci 2016.
3. Budovy vybavené v souladu s tímto článkem jsou způsobilé ke získání dobrovolného označení „připraveno pro širokopásmové připojení“ v těch členských státech, které se pro zavedení takového označení rozhodly.
4. Členské státy mohou pro určité kategorie budov, zejména budovy s jedním bytem, nebo významné renovace, stanovit výjimky z povinností stanovených v odstavcích 1 a 2, pokud je splnění těchto povinností nepřiměřené, například z hlediska nákladů pro jednotlivé vlastníky nebo společenství vlastníků nebo z hlediska druhů budov, jako jsou zvláštní kategorie památek, historické budovy, rekreační obydlí, vojenské budovy či jiné budovy využívané pro účely národní bezpečnosti. Tyto výjimky se řádně odůvodní. Zúčastněným stranám je poskytnuta příležitost vyjádřit se v přiměřené lhůtě k návrhům výjimek. Každá taková výjimka se oznámí Komisi.

Článek 9

Přístup k fyzické infrastruktuře uvnitř budovy

1. Členské státy zajistí, aby s výhradou odst. 3 prvního pododstavce měl každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo zavést na vlastní náklady až k přístupovému bodu svou síť.
2. Členské státy zajistí, aby s výhradou odst. 3 prvního pododstavce měl každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo na přístup ke kterékoli existující fyzické infrastruktuře uvnitř budovy za účelem budování vysokorychlostní sítě elektronických komunikací, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.
3. Členské státy zajistí, aby kterýkoliv držitel práva k užívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury uvnitř budovy splňoval veškeré odůvodněné žádosti o přístup od poskytovatelů veřejných komunikačních sítí za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, včetně ceny, je-li to na místě.

Pokud není dohody o přístupu uvedené v odstavci 1 nebo 2 dosaženo do dvou měsíců od obdržení formální žádosti o přístup, členské státy zajistí, aby každá strana měla právo předložit věc příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů, aby posoudil dodržení požadavků stanovených v uvedených odstavcích. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů plně zohlední zásadu proporcionality a vydá závazné rozhodnutí k vyřešení sporu v nejkratší možné době a v každém případě do dvou měsíců, s výjimkou mimořádných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli ze stran předložit věc soudu.

4. Členské státy mohou udělit výjimky z ustanovení v odstavcích 1 až 3 pro budovy, v nichž je přístup k existující síti, která končí v místě koncového uživatele a je vhodná k poskytování vysokorychlostní služeb elektronických komunikací, zajištěn za objektivních, transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek.
5. Pokud infrastruktura uvnitř budovy, připravená pro vysokorychlostní připojení, neexistuje, členské státy zajistí, aby měl každý poskytovatel veřejných komunikačních sítí právo ukončit svou síť v prostorách účastníka, pokud s tím tento účastník souhlasí a pokud se tak minimalizuje dopad na soukromý majetek třetích stran.
6. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka přístupového bodu nebo fyzické infrastruktury uvnitř budovy v případě, že držitel práva k užívání této infrastruktury nebo přístupového bodu není jejich vlastníkem, ani vlastnické právo jakýchkoliv třetích stran, jako jsou vlastníci pozemků a vlastníci budov.

Členské státy mohou stanovit pravidla pro odpovídající finanční náhradu pro osoby, jimž vznikla uplatňováním práv stanovených v tomto článku škoda.

Článek 10

Příslušné orgány

1. Členské státy zajistí, aby každý z úkolů svěřených vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů byl prováděn jedním nebo několika příslušnými orgány.
2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů určený členským státem podle odstavce 1 musí být právně samostatný a funkčně nezávislý na kterémkoliv provozovateli sítě. Členské státy mohou umožnit vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů účtovat poplatky na pokrytí nákladů souvisejících s plněním úkolů, které mu byly svěřeny.

3. Členské státy vyžadují, aby všechny strany s vnitrostátním orgánem pro řešení sporů plně spolupracovaly.
4. Členské státy jmenují jeden nebo více příslušných orgánů na celostátní, regionální nebo místní úrovni pro výkon funkcí jednotného informačního místa uvedených v člácích 4, 6 a 7. S cílem pokrýt náklady na plnění těchto funkcí členské státy mohou umožnit účtování poplatků za užívání jednotných informačních míst.
5. Členské státy oznámí Komisi totožnost každého příslušného orgánu v souladu s tímto článkem k plnění funkce podle této směrnice do 1. července 2016 a veškeré jejich změny předtím, než takové určení nebo změna vstoupí v platnost.
6. Proti veškerým rozhodnutím přijatým příslušnými orgány uvedenými v tomto článku se lze odvolat k soudu v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 11

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních opatření přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musejí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 12

Přezkum

Komise podá do 1. července 2018 zprávu o provádění této směrnice Evropskému parlamentu a Radě. Zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených touto směrnicí a posouzení pokroku při plnění jejích cílů, včetně toho, zda a jak by mohla směrnice více přispět k dosažení ambicióznějších cílů v oblasti širokopásmového připojení než těch, jež jsou stanoveny v Digitální agendě.

Článek 13

Provedení

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 2016. Uvědomí o nich Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. července 2016.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 14

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS